

Det kan have sin Betydning, at man paa et ret tidligt Tidspunkt kender den. Jeg har i de sidste Dage fra en af vore Sogneraadfor- eninger faaet Anmodning om at henstille til Indenrigsministeren, at der saa snart som muligt bliver udsendt et Cirkulære om denne Lovs praktiske Gennemførelse, for at Sogneraadene kan have det i saa god Tid, at de kan tage Hensyn til det ved Forar- bejderne til Budgettets Læggelse og ved selve Skatteansættelsen, der jo kommer noget senere.

Maa jeg dernæst henlede den højtærede Trafikministers Opmærksomhed paa et Ar- bejde, jeg ogsaa tillod mig at nævne for Ministeren i Fjor, men som har ligget — jeg tør vel ikke sige ligget stille, men i hvert Fald ikke er blevet udført. Ved Strømmen Station umiddelbart udenfor Randers er der et ret betydeligt Jernbane- arbejde, som skal udføres, nemlig ved Stationspladsens Udvidelse m. m. Saa vidt mig bekendt har dette Arbejde været færdigt til Paabegyndelse lige siden sidste Foraar, og da det endnu ikke er paa- begyndt, vil jeg meget anmode Ministeren om at tage den Sag frem og se at faa Arbet- det sat i Gang nu for ogsaa derigennem nu i Vintertiden at mildne lidt paa den store Arbejdsløshed, der er dør saavel som mange andre Steder. — Maa jeg endvidere anmode samme højtærede Minister om at tage under Overvejelse, om der ikke kunde gøres noget for Nedsættelse af Stykgodstaksterne ved Statsbanerne. Jeg ved nok, at Taksterne for Forsendelse af Stykgods hører til de Statsbanetakster, der blev nedsat stærkest. Desuagtet maa jeg henstille til Ministeren — saa vidt jeg ved, er der en Mulighed for, at Ministeren kan nedsætte disse Takster uden at have en Lovændring nødvendig — at tage dette Spørgsmaal op og se, om der ikke kunde findes en Vej til at nedsætte disse Takster. Særlig synes jeg, det er kolossalt dyrt at forsende enkelte Husdyr med Banen. Der er fra mange forskellige Sider rettet Henvendelse til mig om dette Forhold. Hvorledes er Stillingen nu? Jo, nu undgaar man saa vidt muligt saadanne Forsendelser, og Følgen bliver, at Stats- banerne intet tjener paa den Slags Forsen- delser. Men visse Steder, som f. Eks. paa Overfartsstedet ved Glyngøre, vanskeliggøres Overførelsen fra Landsdel til Landsdel af enkelte Husdyr saa stærkt, at den næsten ikke finder Sted; det kan næsten ikke betale sig at føre et Dyr fra den ene Side til den anden, hvis det ikke ligefrem er et Dyr, som skal udføres til Eksport. Jeg hen-

stiller derfor til Ministeren at overveje en Forandring af disse Stykgodstakster. — Endnu en lille Henstilling har jeg til samme højtærede Minister. Efterhaanden er ved Postvæsenets velvillige Foranstaltning Over- fartsforholdene ved omtrent samtlige Over- fartssteder mellem Mors og de omkring- liggende Landsdele blevet ordnet ret tilfreds- stillende, og jeg vil tilføje, at man deroppe er Postvæsenet taknemmelig for den Vel- villie, som det har udvist. Det eneste Sted, hvor der endnu er en utilfredsstillende For- bindelse, er mellem de to Øer Jegindø og Mors, netop det Forhold, som det ærede Med- lem Hr. Haurum omtalte i Formiddags. Indtil for et Aar siden vedligeholdtes denne Forbindelse ved Hjælp af en Robaad. Nu erkendte alle, at det var en for daarlig For- bindelse, og ved Amtets Hjælp er det derfor ordnet saaledes, at Forbindelsen nu vedlige- holdes ved Hjælp af en Motorbaad, men det er alligevel ikke tilfredsstillende, for der mangler Brohoveder, hvor denne Motorbaad kan lægge til. Følgen deraf er, at de, der skal færges over, enten skal bæres ud i Motorbaaden eller sejles derud i en lille Baad, fordi der er saa grundt Vand paa begge Sider. Befolkningen deroppe har an- modet mig om at forespørge den højtærede Minister, om Staten ikke vilde stille sig velvilligt i Henseende til at yde et Til- skud til Bygningen af et Par Brohoveder ved de to Øer. Befolkningen er villig til selv at yde et Tilskud, men de mener, at da det er offentlig Samfærdsel, der er Tale om, er det ikke rimeligt, at Beboerne skal yde hele Udgiften. De ønsker, at Staten skal række dem en hjælpende Haand.

Der sidder i Øjeblikket en Kommission og arbejder. Jeg ved for Resten ikke, om den arbejder, men den sidder i alt Fald. Jeg tænker paa den store Skolekommission. Den blev nedsat for ikke saa faa Aar siden, og mange ude omkring i Landet spørger, hvad det dog bliver til med denne Kommis- sion. For en Del Aar siden havde vi en saakaldt Forsvarskommission, der ogsaa sad og arbejdede, og som man drev Løjer med, fordi den ikke kunde blive hurtig færdig. Jeg maa sige, at efter mit Skøn var det alligevel et endnu vigtigere og betydnings- fuldere Arbejde, den havde, fordi det angik vort Forhold udadtil som Stat. Derfor forundrede det mig, at man den Gang med saa megen Iver fra mange Sider krævede, at den skulde skynde sig at blive færdig med sit Arbejde. Skolekommissionen har nu siddet i Aarevis, og jeg synes, det er urimeligt, at den ikke er blevet færdig.